

**Jacobi Sadoleti Card. Et Episcopi Carpentoractensis Viri
Disertissimi, Opera quæ exstant omnia**

Sadoleto, Jacopo

[Francofurti], 1607

XVIII. Iac. Sadol. Card. Marcel. Ceruino Episcop. Neocastrensi, S.P.D.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69244](#)

XVIII.

IAC. SADOL. CARD. MARCEL
Ceruino Episcop. Neocastrensi, S. P. D.

SCRIP TVM mihi à meis est, te Pontifici Max. beneficiis omnium bonorum conseruante laxitia, collegis meis amissimis patribus libenter prompreq; sententias dicentibus, in eum ordinem cooptatum esse, qui maximè istam virtutem, prudiam, integritatem, quæ in te est, requirit & postular. Quicquid nuntio ita gauisum sum, ut si germanus fratrem meum eodam honore esse affectum cognovissem, non maius ad me gaudium peruenire potuerit. Fauco enim virtuti: & si quisquam eis, quod probos & doctos viros ad honores & publica munera proprieatetur, cum ego me esse confiteor. habeo enim arctam, & huius semper, cum bonis necessitudinibus: nec plus valere apud sentio sanguinis coniunctionem, quam virtutis. Quia cum tu in mei animi iudicio egregie sis predictus: cumque tui mortis dolor, ingenium, grauitas, tempus mihi summè placerint, que ho-
riam illustriora sunt, quod attius liberalissimarum cognitione & scientia sunt ornata, non potui non magnopere, & episcoporum ordinis granulari, & Pontifici Maximo. Farfeso quo nobis clarissimo & spectatissimo iuueni agere gratias, qui talem virtutem ad Christianæ religionis gubernacula induixerint: cunis summis quam multos si haberet nostra ætas, non tam gravi infamia, que odio apud omnes ferè nationes sacerdotium nomen laboret. Vides ipse profectò (potuisti enim iter faciens multa cogi-
scere) quanta in inuidia sumus apud omnes, quam male quoniam de nostris moribus sentiat. Cui quidem incommodi remedium est opportunitissimum, si practiciantur huius ecclesiæ administrationi, qui ad eas gerendas non cupiditatem quæstus, nec popularem pomparam & iactationem: sed fidem, sed iusticiam, sed religionem afferant. Quod quidem Paulus tertius Pontifex misericordia omnium, quos ego noverim, Pontificum effecit. Est enim semper in celum tollenda iustissimis laudibus praestansissimi Pontificis virtus & voluntas. Tantum cuperem, ut quod ipse perficeat, ceteros quoque, qui habent nominandi facultatem, agere idem, atque obleruar e cogere. Sed ego in hac paucilige digressus sum, ut intelligas Marcelli mihi charissime, quod in negotium, & quam in curam sis vocatus: quam splendida, quam ampla, quam difficilem (hoc quidem tempore) & penitus insitatem: et si non eges tu quidem cuiusquam admonitione. Verumtamen amor in te meus suscipere me partes benevolentes, si minus necessarij monitoris coegerit. Sed quod extremum est,

eg & tibi quicq; isti honori, quem iam pridem meritus nunc de-
num adeptus es, & Ecclesiaru Neocafreni, que tam specta-
num gradem fit nostra, velde ex animo gratulor. Deumque oro,
virtutes vobis bone felicitate, eucliat: tuq; maioribus quotidie
honorum dignus existimere. Quod quidem factu perfacile tibi
est, qui & probitate, & prudentia instructus es: nosq; qui te a-
manus, tue nunquam laudi dignitatiq; decrimus. Quandoqui-
dem laudes honestisq; consiliis, cuiusmodi tua confidimus sem-
per fuisse, Deus, & fortuna, & bonorum amor assidue suffraga-
tur. Vale. Carp. X. Calend. Octobris, M.D.XXXIX.

XIX.

IAC. SADOL. CARDINALIS HIPPO-
S. R. E. Cardinali, S. P. D.

POSTE A QVAM duntium accepi de amplificatione dignita-
tis me, tecq; in ordinem amplissimum S. R. E. Cardinalium
magno omnium consensu cooptatum esse cognoui, tantum cepi
cetero honore tuo voleratis, quamq; & virtus tua, & mea peren-
nis, se mecum omnium, ab ultimis usque majoribus penè no-
bi in familiam tuam obseruantia, & fratribus tui clarissimi Prin-
cipes aduersus me benevolentia postulat: cuius ego ita multa si-
gna amoris erga me habeo, ut ei me deuinctum non mediocri-
ter putem. Maximum porro illud meæ in te obseruantæ &
voluntatis vinculum, quæd subditione familie vestre omnes mei
fratres, & educati: neque solim hi qui nunc sum, verum et-
iam antea qui fuerunt, & siam ipsi fidem constanter atque in-
tegræ vobis praefliterunt, & à vobis ciuilibus sepe honoribus &
præmis, virtutis causa sunt honestati. Quam ego necessitudi-
nis memoriam & vacuitatem sanctissimè mihi conferuandam ef-
fece induco. Atque huius mei animi cum Alfonso pater tuus opti-
mum esset, si viueret, cuius ego temporibus, quantum sal-
ua fide mea mihi licuit, omni in varietate rerum nunquam des-
fui: non fratrem tuum arbitror non leuia mea huiusc voluntatis
legit imitatioque perfexisse. Sed haec tenus præterita. Nunc
quod hunc est temporis, cùm tua virtus & nobilitas adiutum ti-
bi præstissimum in honore, ad tuam declarandam animi ma-
gnitudinem, eamq; voluntatem, quam erga Christianam Rem-
pub. habes, aperuerit: qua quidem Repub. si alias vñquam,
loc cum maxime tempore talibus & viris, & subsidiis eger: pri-
mum gaudeo, tibi oblatam occasionem, omnibus ostendendi,
quo & genere, quoque ex disciplina, hoc est, quibus ex fontibus
honesti, virtutis, nobilitatis, ad commendationem hominū, fa-
miliæ processis: deq; eo tibi, & generi tuo, nostræq; cõmuni pa-
tria